

Το περιβάλλον ενός όντος είναι εγκεφαλολογικά και πρακτικά/εμπει-
ρικά το σύνολο των "προσχημάτων" οποιασδήποτε φύσεως που οριοθετείται
επίχνηση που έχει για τα όρια του εαυτού του, ^ή ζώ από αυτόν (τον εαυτό).
Η επίχνηση αυτή μπορεί να κερφίνεσαι από έντελώς απόστα (για τα
άφικα αντι κερφίνα, ή που η έννοια του περιβάλλοντος δίνεται προφα-
νώς συμβατικά, όπως με διάφορα των περιβάλλοντα χώρο/τα μη εσω-
τερικά φαινόμενα που το εμπραζούν) ^{αίσθητική} σε καθαρά ~~αίσθητική~~ επι-
χνηση (ένα ζώο το οποίο δεν μπορεί να αντιληφθεί την ύπαρξη του
πέρα από το σημείο ^{κόλ} ~~κόλ~~ φάσας που αισθάνεται / λαμβάνει ερεθι-
σμούς, δηλαδή έχει ακούσια ~~ακρίβεια~~ / ενδοκίνητη αντίληψη)
και τέλος στην εκούσια και πιο πλήρη αντίληψη ή αντι-
ληψη αυτή αναγνωρίζει τόσο την υλική υπόσταση ~~αλλά και~~ ^{ως}
~~ανθρώπου που μπορεί να προκαλέσει~~ ^{κατά} ~~αυτού~~ ^{αυτή} ~~και να υπάρξει~~ ^{αυτή}
~~μέσα το οποίο αντιλαμβάνεται και εξεργάζεται~~ μέσω των
ερεθισμάτων ~~πλάσας~~ που προκαλούνται σε αυτή ή όχι αλλά και
το γεγονός ότι αυτή η υλική υπόσταση ~~υπάρχει~~ συνοδεύε-
ται από κάτι επιπρόσθετο το οποίο πραφανώς έχει ^ε επίχνηση ^{των}
σώζεις ^{για} δικής τον αυτούσας όσο και της υλικής ^{των} υποστάσεως
την ύπαρξη Αυτό το είδος αντίληψης το οποίο είναι το μόνο
του χώρου που καταλαμβάνει ως όν, επειδή δεν αντιδρά σε ερεθι-
σμούς που δεν συμβαίνουν σε αυτό.
προφανώς

του περιβάλλοντος στα οποία αναφέρεται. Ταυτόχρονα δεν διέ-
πεται διόλου από ορολογία τόσο λόγω της παραπάνω έντα-
σης (λόγω δηλαδή της ανανομίας συνολικά ~~του~~ ^{των} ανθρώπων
των ανθρώπων) όσο και της δυσκολίας ~~στη~~ ^{στη} μέθοδο ~~της~~ ^{της} εύρεσης
και ^{στον} ~~το~~ ^{στη} λογική της αντικειμενικής πραγματικότητας. Δεν είναι έτσι
δυσχερές να θέσουμε να αντικαταστήσουμε μια ηθική
που λόγω της ορολογίας της ^{λήσει} ~~κάνει~~ ^{των} ~~των~~ ^{των} κοινών συνητα-
σμάτων του λόγου) αποτελεί έναν ^{ερασιματικό} ~~απλοϊκό~~ κανόνα με μία
δεύτερη που είναι αμφίβολο τον αν πληροί τα παραπάνω
χαρακτηριστικά. Συνάψα η έννοια της ευθύνης συνδέεται
~~με~~ ^{αφίσα} με την αρχή της ακεραιότητας. Με άλλα λόγια δε
θα θεωρούσαμε ότι ένα άτομο που δεν ^{είχε ως κίνητρο} ~~είχε ως κίνητρο~~
πράξης ~~και~~ ^{και} ανήθεο φέρει ^{ηθική ευθύνη} ~~ευθύνη~~ για το α-
ποτέλεσμα της πράξης το οποίο μπορεί να ^{είχε} ~~είχε~~ επι-
βλαβή/ανίθνη αποτελέσματα. Είσο όμως απορρίπτουν τις αν-
έννοια ~~του~~ ^{του} ~~είναι~~ ^{είναι} ~~έναν~~ ^{έναν} ~~άνθρωπο~~ ^{άνθρωπο} ~~να~~ ^{να} ~~χρησιμοποιή-~~
~~σει~~ ^{σε} ~~στα~~ ^{στα} ~~αυ~~ ^{αυ} ~~την~~ ^{την} ~~αντικείμενη~~ ^{αντικείμενη} ~~ανθρώπου~~ ^{ανθρώπου} ~~ως~~ ^{ως} ~~έλλοχο~~ ^{έλλοχο} ~~όπως~~
απορρίπτει την ιδιότητα του να είναι υπαίτιος για κά-
ποια πράξη του καθώς η λογική και μόνον αυτή συνδέει-
ται ~~εάν~~ ^{εάν} ~~να~~ ^{να} ~~υπακούει~~ ^{υπακούει} ~~σε~~ ^{σε} ~~μία~~ ^{μία} ~~ηθική~~ ^{ηθική} ~~η~~ ^η ~~οποία~~ ^{οποία} ~~δε~~
λαμβάνει υπόψη την ηθική υπαιτιότητα των ατόμων κα-
θώς αυτό είναι ένα βασικό ~~και~~ ^{και} ~~ακτιστικό~~ ^{ακτιστικό} ~~στον~~ ^{στον} ~~εξασφαλίζει~~ ^{εξασφαλίζει}
των ~~χρήσιμ~~ ^{χρήσιμ} ~~της~~ ^{της} ~~με~~ ^{με} ~~άλλα~~ ^{άλλα} ~~λόγια~~ ^{λόγια} ~~χωρίς~~ ^{χωρίς} ~~ηθική~~ ^{ηθική} ~~υπαιτιότητα~~ ^{υπαιτιότητα}
η χρήση της ηθικής δεν έχει νόημα). Είναι επίσης γεγονός
ότι ~~ο~~ ^ο ~~δεν~~ ^{δεν} ~~λαμβάνει~~ ^{λαμβάνει} ~~υπόψη~~ ^{υπόψη} ~~ένα~~ ^{ένα} ~~μεγάλο~~ ^{μεγάλο} ~~μέρος~~ ^{μέρος} ~~της~~ ^{της} ~~ανθρω-~~
~~πικής~~ ^{ανθρωπικής} ~~υπόστασης~~ ^{υπόστασης} ~~βίαια~~ ^{βίαια} ~~κρίνοντας~~ ^{κρίνοντας} ~~τη~~ ^{τη} ~~και~~ ^{και} ~~στη~~ ^{στη} ~~κόρη~~ ^{κόρη} ~~των~~ ^{των} ~~κόσμου~~ ^{κόσμου}
χαρακτηριστικά της, καθώς δεν είναι έλλοχο ένα υπαρκτό χαρακτηριστι-
κό της ανθρωπικής φύσης να μην το λάβουμε υπόψη στη δια-
κρίση ~~α~~ ^α ~~σε~~ ^{σε} ~~ένα~~ ^{ένα} ~~κίνητρο~~ ^{κίνητρο} ~~και~~ ^{και} ~~μία~~ ^{μία} ~~πράξη~~ ^{πράξη} ~~(αποτέλεσμα).~~ ^{(αποτέλεσμα).}

